

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-074/15

**Priština,
2. novembar 2016.**

U postupku:

R. S-S

žalilja

protiv

-

tuženi

Žalbena veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Sylejman Nuredini, predsednik veća, Krassimir Mazgalov i Beshir Islami, sudije, odlučujući po žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014. (spisi predmeta upisani u KAI pod brojem KPA38608), nakon zasedanja održanog dana 2. novembra 2016, donosi sledeće:

JUDGMENT

1. Odbija se kao neosnovana žalba koju je izjavila R. S-S na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014, u delu koji se tiče zahteva KPA38602.
2. Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014, u delu koji se tiče zahteva KPA38602.

Istorijat postupka i činjenično stanje:

1. Dana 6. juna 2007, R. S-S (u daljem tekstu: žalilja) je podnela zahtev Kosovskoj agenciji za imovinu (u daljem tekstu: KAI) tražeći potvrđivanje vlasničkog prava nad parcelom br. 95/1, po kulturi obradivo zemljište površine 03.40.00 ha koja se nalazi na mestu zvanom Maliste-Stojanova, selo Gusica, opština Vitina (u daljem tekstu: predmetna imovina).
2. U prilog zahtevu, žalilja je dostavila sledeće dokumente KAI:
 - zapisnik br. 166/97 sa sudskog poravnanja, Opštinski sud u Vitini, od 26. juna 1997, na osnovu koga se vidi da je preduzeće „AgroMorava”, u svojstvu dužnika, moralo da prizna vlasničko pravo i da preda predmetnu imovinu u posed R. S-S, u svojstvu poverioca;
 - prepis posedovnog lista br. 2/94 iz geodetske uprave Opštine Vitina od 30. aprila 1998, u kome se žalilja navodi kao vlasnica predmetne imovine.
3. Dana 17 juna 2008, KAI je postavila obaveštenje o zahtevu tako što ga je objavila u KAI glasniku br. 2 od juna 2010, kao i u biltenu Kancelarije UNHCR-a za imovinska pitanja Glasnik i bilten su ostavljeni i u Opštini Vitina kako bi bili dostupni zainteresovanim stranama. Ostavljeni su i na ulazu i izlazu iz sela Grmovo, katastarska opština Vitina, kao i na Opštinskom sudu u Vitini. Istoga dana je potvrđeno da je obaveštenje adekvatno postavljeno.

- Ni jedna strana nije odgovorila na obaveštenje o zahtevu u roku od 30 dana, shodno čemu se zahtev smatran nespornim.
4. Zapisnik br. 166/97 je negativno verifikovan od strane Izvršnog sekretarijata KAI i na Opštinskom sudu u Vitini i u izmeštenim institucijama Republike Srbije. Direkcija za katastar Opštine Vitina je potvrdila da je utvrđeno da je katastarska parcela br. 95 jedinstvena, nije podeljena, i upisana je na društveno preduzeće „Zemljoradnička zadruga”. Izvršni sekretarijat KAI je pokušao da *po službenoj dužnosti* verifikuje presudu br. 112/96 od 6. februara 1997. Opštinskog suda u Vitini, što je bio zakonski osnov za sticanje vlasničkog prava nad predmetnom imovinom, ali je dokument negativno verifikovan.
 5. Iz dokaza iz spisa predmeta se vidi da je žalilja kontaktirala KAI telefonom i potvrdila je da je izgubila posed nad predmetnom imovinom 1954. (strana 054 spisa predmeta).
 6. Komisija za imovinske zahteve Kosova je u odluci KPCC/D/A/228/2014 od 13. marta 2014. odbacila zahtev zbog nenadležnosti po osnovu toga što podnosilac zahteva nije dokazao da se zahtev tiče okolnosti koje su u direktnoj vezi sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba iz 1998-1999.
 7. Odluka je uručena žalilji dana 27. oktobra 2014. Ona je izjavila žalbu dana 17. novembra 2014.

Navodi žalilje

8. Žalilja navodi da KIZK nije potpuno utvrdila materijalne činjenice i da je pogrešno primenila materijalno pravo.
9. Žalilja navodi da nije tačan navod KIZK o njenoj izjavi o gubitku predmetne imovine 1954. Ona je izjavila da nikada nikome nije dala izjavu u vezi sa tim pitanjem koje se pominje u odluci KIZK. Žalilja je zatražila da joj se dostavi dokument u kome piše da je to izjavila ukoliko on uopšte postoji.
10. Ona u žalbi daje detaljni pregled dokumenata koje je podnela kako bi dokazala svoje imovinsko pravo i traži od Vrhovnog suda da usvoji žalbu i donese novu odluku u kojoj bi njeno imovinsko pravo bilo potvrđeno.

Pravno obrazloženje:

Prihvatljivost žalbe

11. Vrhovni sud je razmotrio ožalbenu odluku shodno odredbama člana 194 Zakona o parničnom postupku br. 03/L-006 (u daljem tekstu: ZPP), i nakon razmatranja navoda i žalbe zaključuje sledeće:

Žalba je prihvatljiva zato što je izjavljena u roku predviđenom Zakonom br. 03/L-079, u kome se navodi da strane mogu da izjave žalbu na odluku Komisije u roku od trideset (30) dana od dana uručenja odluke.

Meritum žalbe

12. Vrhovni sud Kosova je razmotrio žalbu shodno odredbama člana 194 ZPP, i nakon razmatranja navoda iz žalbe, utvrdio je da je žalba neosnovana.
13. KIZK je zasnovala svoju odluku na činjenici da podnosilac zahteva nije dokazala da se njen zahtev tiče okolnosti koje su u direktnoj vezi sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba iz 1998-1999.
14. Shodno članu 3.1 Uredbe UNMIK-a 2006/50, Zakon br. 03/L-079, Komisija može da naloži vraćanje u posed imovine nekom licu ukoliko dokaže da ima imovinska prava nad privatnom nepokretnom imovinom, kao i činjenicu da trenutno nije u mogućnosti da ostvari takva imovinska prava usled okolnosti koje su u direktnoj vezi sa, ili su proistekle iz oružanog sukoba koji se odigrao na Kosovu između 27. februara 1998. i 20. juna 1999.
15. Kada je podnela zahtev KAI, 6. juna 2007, žalilja je izjavila da je datum gubitka imovine 12. jun 1999.
16. Iz dokaza iz spisa predmeta može da se vidi da ju je navodno kontaktirala KAI i da je ona potvrdila da je imovina izgubljena 1954, ali žalilja u žalbenom postupku negira takav navod.

17. Član 99, stav 1 ZPP predviđa da tužba, odgovor na tužbu, sredstva za pobijanje odluke i **ostale izjave, predlozi i obaveštenja, koje se donose izvan sudskih sednica se podnose pisano (podnesci).**
18. Ne postoji dokaz u spisu predmeta da je žalilja podnela pisanu izjavu kojom izjavljuje da je do gubitka imovine došlo 1954. **Telefonski razgovor nije dovoljno čvrst dokaz za tako nešto.**
19. Ipak, pitanje koje treba razmotriti u ovom predmetu je da li je žalilja predočila dokaze kojima bi potvrdila vlasničko pravo nad predmetnom imovinom; stoga, Vrhovni sud daje kraći pregled predmeta.
20. Izvršni sekretarijat KAI je negativno verifikovao dokumente na kojima je žalilja zasnovala svoje vlasničko pravo. KIZK nije uspjela da *po službenoj dužnosti* pribavi dokaze u prilog zahteva žalilje.
21. Zapisnik br. 166/97 sa sudskog poravnanja, Opštinski sud u Vitini, od 26. juna 1997, nije pronađen u nadležnim institucijama na Kosovu i u Srbiji. Čak ni pravni osnov po kome je žalilja stekla svoje vlasničko pravo, presuda br. 112/96 od 6. februara 1997. Opštinskog suda u Vitini, nije pronađena u nadležnim institucijama.
22. Prema članu 20 zakona o osnovnim imovinskim odnosima (SG SFRJ br. 6/1980), koji je bio primenjiv u vreme donošenja presude, imovinsko pravo se stiče zakonom po osnovu nasleđivanja... po pravnom osnovu (što je u ovom slučaju presuda), vlasničko pravo nad nepokretnom imovinom se stiče upisom u javne spise (katastarske knjige) ili na neki drugi adekvatni način predviđen zakonom, shodno članu 33 Zakona o osnovnim imovinskim odnosima (SG SFRJ br. 6/1980).
23. U sertifikatu o pravima nad nepokretnom imovinom se imovina navodi kao jedinstvena parcela br. 95, koja nije podeljena na katastarske parcele, 95/1, i upisana je na društveno preduzeće „Zemljoradnička zadruga”. Shodno tome, presuda iz stava 23 nikada nije izvršena. Žalilja nije stekla imovinsko pravo zato što nisu ispunjeni uslovi iz člana 33 Zakona o osnovnim imovinskim odnosima (SG SFRJ br. 6/1980).
24. Na osnovu gore navedenog, Vrhovni sud smatra da je KIZK trebala da odbije zahtev zbog nedostatka dokaza za postojanje vlasničkog prava, umesto što je odbila zahtev zbog nenadležnosti.

25. S obzirom da je samo žalilja izjavila žalbu i da sud ne može da pogorša situaciju u kojoj se žalilja nalazi u odnosi na ožalbenu odluku (*reformation in pejus*), odluka KIZK mora da bude potvrđena.
26. Shodno gore navedenom i shodno članu 13.3 (a) Zakona br. 03/L-079, odlučeno je kao što stoji u izreci presude.

Pravna pouka

Shodno članu 13.6 Zakona br. 03/L-079, ova presuda je pravosnažna i izvršiva i ne može se osporiti redovnim ili vanrednim pravnim lekovima.

Sylejman Nuredini, predsednik veća

Krassimir Mazgalov, sudija EULEX-a

Beshir Islami, sudija

Sandra Gudaityte, zapisničar EULEX-a